

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Sžo/66/2014
Identifikačné číslo spisu:	1011201420
Dátum vydania rozhodnutia:	19.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Morava
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1011201420.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Moravu a zo sudkyň JUDr. Petry Příbelskej, PhD. a JUDr. Jarmily Urbancovej, v právnej veci žalobkyne: MAC TV, s.r.o., sídlom Brečtanová 1, Bratislava, IČO: 00 618 322, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Bugala - Ďurček, s.r.o., sídlom Drotárska cesta 102, Bratislava, proti žalovanej: Rada pre vysielanie a retransmisiiu, so sídlom Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej č. RL/56/2011 zo dňa 12. apríla 2011, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/155/2011-125 zo dňa 17. júna 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 3S/155/2011-125 zo dňa 17. júna 2014 p o t v r d z u j e.

Žalobkyni náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave (ďalej „krajský súd“) žalobu žalobkyne zamietol a náhradu trov konania jej nepriznal. Svoje rozhodnutie odôvodnil tak, že z administratívneho spisu žalovanej zistil, že dňa 21.12.2010 začala správne konanie voči žalobkyni vo veci možného porušenia § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 308/2000 Z.z.“) tým, že na televíznej programovej službe JOJ dňa 02.10.2010 o cca 20:23 hod. a 22:11 hod. odvysielala pred a po programe Kráľovná XXL komunikát označujúci za sponzora programu spoločnosť Danone, s.r.o. a STADA PHARMA Slovakia, s.r.o., ktoré mohli naplniť definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 38/2000 Z.z., čím mohlo dôjsť k odvysielaniu reklamného šotu bez jeho rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby nebol zameniteľný s inými zložkami programovej služby.

Krajský súd sa stotožnil s právnym záverom žalovanej, že v danom prípade komunikáty označujúce za sponzora spoločnosti Danone, s.r.o. a STADA PHARMA Slovakia, s.r.o. naplnili definíciu reklamy

podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. bez rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby, pretože žalobkyňa nepoužila na jej oddelenie zvukovo - obrazové prostriedky tak, ako to žalobkyni explicitne ukladá § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. Predmetný komunikát označujúci za sponzora Danone, s.r.o., okrem upozornenia o existencii sponzora obsahoval aj poukázanie na konkrétny produkt Fantasia a to prostredníctvom verbálnej zložky „Príjemne sa naladíte a vychutnáte si fantastický filmový večer do poslednej lyžičky s fantáziou/Fantasiou. Fantasia, viac ako jogurt." Predmetný komunikát označujúci za sponzora STADA PHARMA Slovakia, s.r.o. okrem upozornenia o existencii sponzora a jeho produktu mar plus obsahoval aj verbálnu zložku „Tento film Vám prináša mar plus. Jedinečný nosný sprej na každodenné čistenie nosa s obsahom morskej vody. Pre deti aj pre dospelých."

Žalovaná uložila žalobkyni sankciu - upozornenie na porušenie zákona, že bez oddelenia zvukovo - obrazovými prostriedkami od programu Kráľovná XXL, čím došlo k odvysielaniu reklamy bez jej rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby nebola zameniteľná s inými zložkami programovej služby. Krajský súd konštatoval v odôvodnení, že sa nestotožnil s tvrdením žalobkyne, že výrok rozhodnutia je nezrozumiteľný pre neurčitost' alebo nedostatok dôvodov. Vymedzenie predmetu konania vo výroku musí vždy spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným a to predovšetkým vymedzením skutku v rozsahu miesta, času a spôsobu spáchania deliktu. Poukazuje na uznesenie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky, č.k. 2As/34/2006-73 zo dňa 15.01.2008. Krajský súd dospel k záveru, že výrok napadnutého rozhodnutia obsahuje presný opis skutku, ktorým malo prísť k porušeniu právnej povinnosti vysielateľa. Krajský súd mal za to, že vymedzenie skutku žalovanou je dostatočné.

Pokiaľ išlo o námietku žalobkyne, že žalovaná vydaním napadnutého rozhodnutia zasiahla do jeho práva na súdnu ochranu garantovanú v článku 46 ods. 1 a 2 Ústavy SR vydaním iba jedného meritórneho rozhodnutia. Krajský súd zistil, že žalovaná dňa 21.12.2010 začala 4 správne konania vo veci možného porušenia § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., t.j. išlo o totožné ustanovenia zákona. Žalovaná vydaním jedného meritórneho rozhodnutia postupovala naopak v súlade s § 3 ods. 3 Správneho poriadku.

Právne odôvodnil krajský súd svoj rozsudok ustanoveniami § 4 ods. 1, 2, 3, 4, § 5 ods. 1 písm. g/, h/, m/ n/, § 31a ods. 1 písm. a/, b/, ods. 2 a 5, § 32 ods. 1, § 34 ods. 1 a 2 a § 38 ods. 1, § 64 ods. 1 písm. a/, § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., § 3 ods. 1, § 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 1, 2, 3 Správneho poriadku.

Výrok o trovách konania odôvodnil krajský súd ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p..

II.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa odvolanie a navrhla napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec na ďalšie konanie a priznať žalobkyni náhradu trov konania. Uviedla, že hlavným dôvodom odvolania je, že:

- odvysielané komunikáty nespĺňali definíciu reklamy
- výrok rozhodnutia je nezrozumiteľný a nepreskúmateľný
- prvostupňový súd zasiahol do práv žalobkyne

Žalobkyňa uviedla, že krajský súd vo svojom predchádzajúcom rozsudku č.k. 3S/155/2011-37 zo dňa 06. novembra 2012 zrušil napadnuté rozhodnutie žalovanej a vrátil jej vec na ďalšie konanie pre nedostatočné náležitosti výroku. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalovaná a aj žalobkyňa, ale žalobkyňa len do trov konania. Najvyšší súd Slovenskej republiky, uznesením sp.zn. 5Sžo/22/2013 zo dňa 17. decembra 2013 rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č.k. 3S/155/2011-37 zo dňa 06. novembra 2012 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení najvyšší súd uviedol, že krajský súd má odstrániť vytknutú vadu - zastupovanie advokátskym koncipientom na pojednávaní pred krajským súdom a zároveň nariadil krajskému súdu vysporiadať sa s námietkami žalovanej a žalobkyne uvedenými v odvolaní. Zo skutkového a právneho stavu je zrejmé, že prvostupňový súd zrušil

pôvodným rozsudkom napadnuté rozhodnutie žalovaného pre nepreskúmateľnosť výroku tohto rozhodnutia. Po zrušení tohto pôvodného rozsudku krajského súdu výlučne z dôvodov nedostatku právneho zastúpenia, rozhodoval krajský súd znova a pri nezmenenom výroku rozhodnutia, tento už považoval za dostatočný. Takéto závery sú prekvapivé a arbitrárne. Takéto závery neprimerane zasiahli do práva žalobkyne na spravodlivé súdne konanie.

Ďalej žalobkyňa poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR: 6Sžo/31/2011, 5Sž/21/2011, 5Sž/22/2011, 5Sž/17/2011, 5Sž/23/2011, 5Sž/24/2011, 5Sž/25/2011, 3Sžo/200/2010, 6Sž/19/2011, 6Sž/23/2011, 6Sž/27/2011, v ktorých sa potvrdil záver, že výrok rozhodnutia o správnom delikte musí obsahovať popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, poprípade i uvedenie iných skutočností. Ak správny orgán neuvedie tieto náležitosti do výroku svojho rozhodnutia, podstatne poruší ustanovenie o správnom konaní (6Sžo/31/2011). Uvedené rozhodnutie neobsahuje spôsob spáchania skutku. Napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné.

Ďalej žalobkyňa uvádza, že spornou je otázka posúdenia komerčného komunikátu, ktorý obsahoval informáciu o sponzorovi programu. Žalobkyňa zastáva názor, že právne posúdenie žalovanej ohľadom reklamy nie je správne, nakoľko odvysielaný komunikát nenaplnil znaky reklamy. Jediným rozlišovacím kritériom pre určenie, či ide o reklamu alebo nie, je účel sledovaný odvysielaným komunikátom. O reklamu nepôjde vtedy, ak odvysielaná informácia má prevažne informatívny charakter. Pre vyslovenie jednoznačného záveru o sledovanom účele odvysielaného komunikátu je potrebné preskúmať celé vyznenie komunikátu a to najmä: komplexné hodnotenie komunikátu, dĺžka spotu, objekt komunikátu, dynamickosť komunikátu, presvedčavý charakter a porovnávanie. Veta ktorá odznela v odvysielanom komunikáte má informačný charakter. Neobsahuje žiadnu informáciu o odplatnosti, cene služby alebo výhodách. Žalobkyňa poukázala aj na rozhodnutia českých súdov.

III.

Žalovaná sa vyjadrila k podanému žalobkyne a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu potvrdil. V dôvodoch uviedla, že nevidí dôvod vyjadrovať sa k časti odvolania, v ktorých sa žalobkyňa zaoberá uznesením Najvyššieho súdu SR. Uznesenie Najvyššieho súdu SR je právoplatné, jeho preskúmanie nemôže byť predmetom odvolania. Napadnutý rozsudok krajského súdu nie je podľa neho prekvapivým, pretože pôvodný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, nakoľko ho najvyšší súd zrušil. Rozsudok krajského súdu nebol právne záväzný. Medzi vydaním pôvodného rozsudku a napadnutého rozsudku uplynul vyše rok a pol a v tom čase rozhodoval tak krajský ako aj najvyšší súd v skutkovo obdobných veciach a rozhodnutia žalovanej potvrdili. Žalovaná prepokladá, že krajský súd prehodnotil svoj doterajší názor a zosúladiť ho s právnym názorom iných senátov krajského súdu aj najvyššieho súdu. Ďalej uviedla, že výroková časť rozhodnutia je uvedená presne, úplne a určito:

Čas spáchania správneho deliktu - dňa 02.12.2010 v čase o cca 20:23 hod, 20:55 hod, 21:28 hod, 22:023 hod a 22:11 hod.

Spôsob spáchania deliktu podľa § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., ktorý spočíva v odvysielaní komunikátu, ktorý naplnil definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. bez toho, aby bol oddelený zvukovo - obrazovými prostriedkami od programu Farmár hľadá ženu, čím došlo k odvysielaniu reklamy bez jej rozoznatelného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby nebola zameniteľná s inými zložkami programovej služby

Miesto spáchania správneho deliktu - na televíznej programovej službe JOJ

Správny delikt - protiprávnym konaním žalobkyne je v prípade porušenia § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. odvysielanie reklamy tak, aby nebola rozoznatelná a zreteľne oddelená od iných častí programovej služby tak, aby nebola zameniteľná s inými zložkami programovej služby.

Ďalej žalovaná uvádza, že reklama je základnou a historicky najstaršou formou mediálnej komerčnej komunikácie. V § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. je uvedená jej presná definícia. Jedným z definičných kritérií reklamy je zámer, ktorým musí byť podpora predaja, nákupu alebo nájmu tovaru

alebo služieb vrátane nehnuteľností, práv a záväzkov alebo dosiahnuť iný účinok sledovaný objednávatelom reklamy alebo vysielateľom - podpora odbytu tovarov alebo služieb.

Žalovaná tiež poukázala na rozsudky Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Sžo/38/2013, 6SŽ/2/2012, 8SŽ/11/2012, 2Sžo/16/2013.

IV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu, ktorý bol predložený súdu vyplýva, že v tejto veci boli začaté správne konania oznámením o začatí správneho konania zo dňa 21.12.2010. V spise je pripojený obrazovo - zvukový záznam predmetných programov, opätovná výzva na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie, zápisnica o hlasovaní Rady zo dňa 29.03.2011 a napadnuté rozhodnutie Rady.

Úlohou najvyššieho súdu v zmysle námietok žalobkyne bolo posúdiť, či žalobkyňa odvysielaním týchto programov porušila zákonné ustanovenia špecifikované žalovanou v rozhodnutí a či sankcia bola uložená v súlade so zákonom. Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí hľadísk ustanovených zákonom, či jej závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.).

Úlohou senátu najvyššieho súdu v posudzovanej veci bolo postupom podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku preskúmať zákonnosť postupu a zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovanej, ktorým rozhodla, že žalobkyňa porušila povinnosť ustanovenú v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že na televíznej programovej službe JOJ dňa 02.10.2010 o cca 20:23 hod. odvysielala pred programom Kráľovná XXL komunikát označujúci za sponzora programu spoločnosť Danone, s.r.o. a STADA PHARMA Slovakia, s.r.o., počas programu Kráľovná XXL o cca 20:55 hod., 21.28 hod., a 22:02 hod. komunikát označujúci za sponzora programu spoločnosť Danone, s.r.o. a po programe Kráľovná XXL o cca 22:11 hod. komunikáty označujúce za sponzora programu spoločnosť Danone, s.r.o. a STADA PHARMA Slovakia, s.r.o., ktoré naplnili definíciu reklamy podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., čím mohlo dôjsť k odvysielaniu reklamného šotu bez jeho rozoznateľného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby nebol zameniteľný s inými zložkami programovej služby, za čo bola žalobkyňu uložená sankcia - upozornenie podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z..

Podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., reklama na účely tohto zákona je akékoľvek verejné oznámenie vysielané za odplatu alebo inú podobnú protihodnotu vrátane vlastnej propagácie, ktorého zámerom je podporiť predaj, nákup alebo nájom tovaru alebo služieb vrátane nehnuteľností, práv a záväzkov alebo dosiahnuť iný účinok sledovaný objednávatelom reklamy alebo vysielateľom.

Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., vysielanie reklamy a telenákupu musí byť rozoznateľné a zreteľne oddelené od iných častí programovej služby tak, aby neboli zameniteľné s inými zložkami programovej služby; vo vysielaní rozhlasovej programovej služby sa použijú na oddelenie zvukové prostriedky a vo vysielaní televíznej programovej služby zvukovo-obrazové alebo priestorové prostriedky.

Podľa § 38 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., sponzorovanie na účely tohto zákona je plnenie určené na priame alebo nepriame financovanie programu, programovej služby alebo audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie s cieľom propagovať názov alebo obchodné meno, ochrannú známku, dobrú povesť, tovary alebo aktivity právnickej osoby alebo fyzickej osoby, ktorá také plnenie poskytna. Sponzorovanie nie je plnenie podľa prvej vety, ktoré poskytna právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá je vysielateľom alebo poskytovateľom audiovizuálnej mediálnej služby na požiadanie alebo tento program vyrobila.

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem ustanovení § 23v časti nesprístupnenia zápisníc o hlasovaní a § 49, 53, 54, 56 až 68 zákona o správnom konaní.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 47 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších prepisov (správny poriadok), výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 47 ods. 3 správneho poriadku, v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

V prvom rade musel najvyšší súd vyriešiť otázku, či postup krajského súdu, ktorý po zrušení svojho predchádzajúceho rozsudku najvyšším súdom výlučne z procesných dôvodov z dôvodu nedostatku právneho zastúpenia žalobkyne vydal napadnutý rozsudok, ktorým žalobu zamietol (teda rozhodol inak ako vo svojom skoršom rozsudku) je v súlade so zákonom. Žalobkyňa ako odvolateľ tieto skutočnosti namieta v odvolaní. Je potrebné zdôrazniť, že žalobkyňa už nemôže vo svojom odvolaní argumentovať predchádzajúcim rozsudkom krajského súdu zo dňa 17.12.2013, pretože tento bol najvyšším súdom zrušený a teda de facto a de iure neexistuje. V uznesení Najvyššieho súdu SR, sp.zn. 5Sžo/22/2013 zo dňa 17.12.2013 najvyšší súd konštatuje na str. 5, že povinnosťou krajského súdu v novom konaní bude znova vo veci rozhodnúť vyporiadajúc sa zároveň i s námietkami žalovanej a žalobkyne uvedenými v odvolaní. Je pravdou, že právny názor krajského súdu, pokiaľ ide o časť odôvodnenia napadnutého rozsudku - náležitosti výroku napadnutých rozhodnutí je odlišný ako v predchádzajúcom rozsudku. Opätovne však najvyšší súd zdôrazňuje, že žalobkyňa nemôže v odvolaní argumentovať predchádzajúcim rozsudkom, pretože tento bol zrušený a teda neexistuje. Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel po preskúmaní formálnych náležitostí výroku napadnutého rozhodnutia k právnomu názoru zhodnému s napadnutým rozsudkom, že výrok rozhodnutia je úplný a určitý v súlade s § 47 ods. 2 správneho poriadku:

Čas spáchania správneho deliktu - 02.10.2010 o cca 20:23 hod. odvysielala pred programom Kráľovná XXL komunikát označujúci za sponzora programu spoločnosť Danone, s.r.o. a STADA PHARMA Slovakia s.r.o., počas programu Kráľovná XXL o cca 20:55 hod., 21.28 hod., a 22:02 hod. komunikát označujúci za sponzora programu spoločnosť Danone, s.r.o. a po programe Kráľovná XXL o cca 22:11 hod. komunikáty označujúce za sponzora programu spoločnosť Danone, s.r.o. a STADA PHARMA

Slovakia, s.r.o.

Spôsob spáchania deliktu podľa § 32 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z., čím mohlo dôjsť k odvysielaniu reklamného šotu bez jeho rozoznatelného a zreteľného oddelenia od iných častí programovej služby tak, aby nebol zameniteľný s inými zložkami programovej služby,
Miesto spáchania správneho deliktu - na televíznej programovej službe JOJ.

Správny delikt - protiprávnym konaním žalobcu je v prípade porušenia § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. odvysielanie reklamy tak, aby nebola rozoznatelná a zreteľne oddelená od iných častí programovej služby tak, aby nebola zameniteľná s inými zložkami programovej služby.

Čo sa týka námietky žalobkyne, že došlo k zásahu práva na spravodlivé súdne konanie, pretože bez zmeny skutkového stavu pred zrušením rozhodnutia krajského súdu a po jeho zrušení došlo k zmene rozhodnutia krajského súdu najvyšší súd zdôrazňuje, že krajský súd nebol viazaný výrokom svojho predchádzajúceho zrušeného rozsudku. V novom konaní krajský súd len právne posúdil otázku náležitostí výroku zhodne s judikatúrou najvyššieho súdu v tejto oblasti a rozhodol tak v súlade s touto judikatúrou (rozsudok NS SR sp.zn. 4Sž/10/2012, 7Sžo/4/2013, 8Sžo/28/2013, 6Sžo/38/2013).

Pokiaľ žalobkyňa tvrdí, že napadnutý rozsudok bol pre ňu prekvapivým, je to presne naopak, pretože práve týmto rozsudkom sa zabezpečila právna istota a predvídateľnosť súdneho rozhodnutia v obdobných veciach. V článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je vyjadrené základné právo na súdnu ochranu, ktoré v sebe zahŕňa aj princíp predvídateľnosti súdneho rozhodovania a princíp právnej istoty. Podľa Nálezu Ústavného súdu SR, sp.zn. I. ÚS 28/09 z 09. júla 2009: „K porušeniu princípu predvídateľnosti súdneho rozhodovania, a tým aj k porušeniu zásady právnej istoty dôjde v prípade, ak Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) rozhodne odlišným spôsobom, ako v prípade skutkovo i právne obdobnej veci bez toho, aby sa v odôvodnení svojho rozhodnutia na základe dostatočne precíznych argumentov vysporiadal s otázkou, prečo bola v danej veci sťažovateľkinmu právu poskytnutá odlišná ochrana, ako v jej iných obdobných konaniach.“

Čo sa týka argumentov žalobkyne uvedených v odvolaní ohľadom skutočnosti, že podľa jej názoru nešlo v prípade komunikátov o reklamu, ale len sponzoring najvyšší súd uvádza nasledovné:

Pokiaľ ide o definíciu pojmov „reklama“ versus „sponzoring“, najvyšší súd dospel zhodne s krajským súdom k právnomu názoru, že odvysielané komunikáty v znení: „Jedinečný nosový sprej na každodenné čistenie nosa s obsahom morskej vody. Pre deti aj pre dospelých“ naplnili obsahovo pojmové zložky reklamy, pretože poukazuje na jeho výnimočnosť a teda dochádza k podpore predaja tohto produktu. Komunikát „Fantasia viac ako jogurt“ obohatený o vizuálnu zložku (v nasledujúcom zábere je približne po prsia zobrazená žena ako si pomaly smerom dolu vyťahuje lyžičku z úst, pričom ju tesne obopína perami. Má pri tom zavreté oči a spokojný výraz tváre, ku koncu sa usmieva) demonštruje pozitívny zážitok spotrebiteľa pri konzumácii daného produktu. Nemožno tak prisvedčiť k námietkam žalobkyne, že predmetné komunikáty sú len sponzoringom. Najvyšší súd Slovenskej republiky tiež zdôrazňuje, že predmetné komunikáty neboli od bezprostredne nasledujúceho resp. predchádzajúceho programu Kráľovná XXL oddelené žiadnym zvukovo-obrazovým prostriedkom.

Vzhľadom na uvedené, najvyšší súd napadnutý rozsudok ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1 O.s.p. a neúspešnej žalobkyni ich náhradu nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. 05. 2011) jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.